

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Influxus appetitū sensitivi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

voluntatem vi efficaciam sibi impressam per praeium voluntatis actum, concedo; sine illo, nego: ergo intellectus efficienter movere voluntatem, ex propriâ solam ratione, nego; ex efficacia ipsius voluntatis sibi communicata, conc. Ad. 2. nego min. & probationem distinguo: Voluntas praeceps secundum se sumpta non potest esse ratio, cur actus potius si hujus quam illius speciei, concedo: supposita indifferenti propositione objecti, nego: tunc enim ex intrinseca sua electiva & dominativa virtute habet, ut se determinet efficienter tam ad exercitium quam ad speciem actus.

§. II.

Influxus appetitus sensitivus.

5. CONCLUSIO secunda. *Appetitus sensitivus in voluntatem tantummodo influit ex parte objecti indirecte & quod specificationem actus.*

Ratio est: Paffio, vel affectus appetitus sensitivus est remota ratio, quod objectum proponatur ut conveniens vel disconveniens; sed objectum propositum ut conveniens vel disconveniens specificat actus voluntatis: ergo passio vel affectus ab appetitu sensitivo proveniens est remota ratio, cur voluntas hujus vel istius speciei actus producit: & hoc est indirecte & remotè influere in specificationem actus. Major constat per experientiam: quia quo modo aliquis est per affectum & passionem dispositus, taliter solet de objecto indirecte judicare.

6. Dices, S. Script. & S. D. tribuunt passioni vim abstractam & impulsivam voluntatis: sed hoc secundum proportionem objectorum significat effectivam impressionem in voluntatem: ergo, Maj. patet ex ep. ad Rom. 7. Video aliam legem in membris meis repugnante legi mentis mea, & captivantem me in lege peccati. Jac. 1. Unusquisque tentatur a concupiscentia sua abstrusa & illecula. Dan. 13. Concupiscentia subvertit cor tuum. Et S. D. q. 26. de Ver. a. 6. Ex concupiscentia voluntas inclinatur ad consentendum concupisibili, vel ex ira ad volendum vindictam. & a. 7. passiones, inquit, impellunt voluntatem.

Repf. Cundis hisce autoritatibus tantum significari impulsu & motionem illestitam seu affectivam (ut ostendunt verba Jacobi) tenetem sex parte objecti, non proxime, sed remotè in quantum intellectus propter passionis vehementiam remissius proponit honestatem objecti, & efficaciam proponit delectabilitatem objecti concupisibilis.

§. III.

Corollaria.

7. Colliges ex dictis primò: Nec per absolutam DEI potentiam fieri posse, ut voluntas in incognitum tendere, sive sine prævia cognitione quicquam velle possit: ut docet S. D. a. 1. juxta commune axioma: *Nihil volitum, quin præcognitum:* & Ignoti nulla crido. Et D. Aug. 1. 8 de Trin. c. 4. *Nullo modo potest amari ignotum, licet possit sciri, quod non diligitur.* Et I. 10. c. 2. *Rem prorsus ignotam nemo diligere potest.* Ratio ex dictis est: Implicita voluntate vitaliter operari, priusquam habeat objectum, à quo moveatur &

specificetur: sed absque prævia cognitione non habet objectum: ergo. Min. probatur: Objectum voluntatis est bonum determinatum objectivè allicens, & ad certam speciem objectum determinans: sed hoc non est bonum incognitum: neque bonum aliter allicet & ad hanc speciem actus determinat, nisi quia est ab intellectu propositum sub ratione convenientis: ergo.

Unde non sunt audiendi, qui ex eo quod My. stici Theologi cum S. Dionysio in 1. de Theol. myst. allearint, supremam unionem hujus visum DEO, fieri per doctam ignorationem & ablationem omnium operationum sensum & intellectus, eamque idcirco appellant caliginosum amorem, otium intellectus &c, inferunt mysticum illum amorem, & esstatum perfectissime dilectionis actum, quo sanctiores anime in hac vita D E O uniuersit, fieri absque illa cognitione: nam, ut contra astrictur comm. Scholastic & Mystic. teste Augustino à V. M. tr. de char. dispu. 26. q. un. & Herinco in p. 2. dispu. 2. q. 9. Jo. à 1. M. de Theol. Myst. dub. 11. D. Dionisi, aliorumque ita loquentium mens est, quod in illo sublimi amore intellectus quiescat & negotiosa conversione adphantasmata, conceptionum, discursuumque laboriosi indagine; non autem negant, quin voluntatis actum praecat fixitudinem & tranquillam divinæ bonitatis contemplatio: alias certè facerimus ille actus charitatis, cùm non procederet ex cognitione, neque liber esset, ac proinde nec meritorius: nec fore participatio divini, & beatifici amoris, qui secundum dicta, præviam visionem supponit.

Colliges secundò: Ad imperfectos & indolenteratos actus voluntatis sufficere simplicem apprehensionem objecti: ad actus vero deliberatos requiri iudicium rationis. Ratio 1. p. est: quia potentia naturaliter inclinata ad bonum, moveretur, si ipsi bonum appetibile debite representaretur, sicut objectum sensibile sub ratione convenientis vel disconveniens, per simplicem notitiam sensus representantem sufficienter movere appetitum sensitivum: sed potest voluntati per simplicem apprehensionem representari objectum sub ratione boni sibi convenientis: ergo potest voluntas seu appetitus naturaliter inclinatus in bonum supponi per simplicem apprehensionem objecti moveri ad aliquos actus imperfectos & primò primos.

Neque dicas: Voluntas non potest moveri nisi sit certa de bonitate actus: sed ante iudicium non est certa: ergo. Rep. negando vel dila. maj. nisi sit certa vel exercitè vel signata, trasfata: nisi sit certa signata, seu in actu figura, nego. Sed sine iudicio non est certa figura, concedo: exercitè & ex modo tendendi, in quantum fertur in objectum sine admixtâ dubitatem & incertitudinem, nego min. & conseq.

Ratio 2. p. est: quia in actu libero reperitur notitia eligibilitatis unius rationis pro alia: sed ejusmodi notitia est formale iudicium: ergo ad actum liberum & perfectum voluntatis requiritur iudicium.

Neque dicas: Potest DEUS absque specie intermedii determinare intellectum ad claram suam visionem in patria: ergo etiam posset voluntas beatu-